

Trafikpolitiken pågår trots sommaren

Intervju med Karin Svensson Smith

– Den som ger sej påbiltrafiken får räkna med smällar. När Gudrun Schyman och jag hade presenterat kravet att föra över pengar från våganslag till hastighetsövervakning, som bygger på vänsterpartiets nya trafiksäkerhetsprogram, kom det en mängd fräna reaktioner, och det gällde ännu mer förslaget om dyrare bilbränsle. Även inifrån partiet, till exempel från medlemmar i Jämtland. Men verkställande utskottet har nyss konstaterat att våra krav är i överensstämmelse med den senaste partikongressens beslut.

Karins och Gudruns utspel om hastighetsövervakningen fick ju stor uppmärksamhet, mot bakgrund av semestertrafikens allvarliga vägolyckor. De lär ha varit sura på Vägtrafikföreningen som hade tänkt komma med förslag i samma riktning, fast givetvis utan anslagsreduktionen.

– Det kom reaktioner från trafikforskare som sa att vårt förslag var det bästa som kommit fram i debatten hittills. Jag ställde en fråga till närings- och kommunikationsminister Björn Rosengren om han ville vara med om att ge trafikövervakningen större resurser. Men det ville han inte, han sa att polisen skulle omprioritera inom befintliga ramar. Man undrar hur det ska gå till. Antalet trafikpoliser har halverats, från 1400 till 700, och Vägverket tycker inte det är lönt med fler fartrestriktioner eftersom de inte kan övervakas.

Bättre statistik

– Däremot är Björn Rosengren positiv till vårt förslag om förbättrad olycksstatistik. Den blankett som Vägverket i dag tillhandahåller poliserna är mycket bristfällig. Den har t.ex. inte kolumner för bältesanvändning. Polisen registrerar visserligen misstänkt rattonytkerhet hos överlevande trafikoffrer men vägrar att undersöka avlidna. Det finns emellertid uppgifter om att hälften av de trafikdödade inte varit fastspända och att en femtedel varit påverkade. Stämmer de siffrorna så faller mycket av argumentationen om att minska olyckorna genom nya eller ombyggda vägar.

Den värsta offentliga hetsen mot oss har förts i Expressen och av Jan Guillou. På journalisternas frågor vid presentationen svarade Gudrun och jag att förslaget inte var särskilt feministiskt utan att vi månade om allas liv och hälsa, men efter Guillous påhopp undrar vi om det inte finns en feministisk dimension på detta. Jag har tyvärr

inte fått in något genmäle i Expressen än.

Citytunneln

– Din artikel om Malmös Citytunnel i våras, med alternativet att bygga ett billigare spår utmed kusten, blev ju också uppmärksam. Hur ligger den frågan till nu?

– Regeringen har ju satt till en prestigeladdad expertgrupp som ska snabbtreda tunneln och dess kostnader, men det bedömer jag som ett spel för galleriet. Regeringen är inte intresserad av att få veta sanningen. Björn Rosengren har med emfas upprepat att Citytunneln ska byggas. Man kan dock undra hur regeringen ska få majoritet för det eftersom vi, kristdemokraterna, moderaterna och troligen även miljöpartiet inte ställer upp på fördyringen. I det läget försöker de kanske bluffa om kostnaderna

– Magnus Malmström i vänsterpartiets regionala trafikgrupp har kommit med goda förslag om hur tunnelpengarna alternativt skulle kunna användas. Men vårt stora problem är Malmö. Partiet där fortsätter att se ett yttre godsspår, som inte är till någon större nytta men kostar en massa pengar, som det som man i första hand ska satsa på. Diskussionerna fortsätter emellertid.

Lätta på gasen?

– Trafikverken har fått redovisa för riksdagen vad de tänker göra för att uppfylla målet om minskade koldioxidutsläpp inom sin sektor. Luftfartsverkets representant talade mycket och internationellt samarbete i frågan men hade inte mycket att komma med när det gällde den nationella flygtrafiken som ju också ökar starkt. Han påstod att det fanns en konflikt mellan målet och verkets uppgift att befördra flygtrafiken. När jag påpekade att riksdagen har ändrat den instruktionen, och att Luft-

fartsverkets ena uppgift är att tillhandahålla infrastruktur, tycktes han inte känna till det.. Eller så ville han inte göra det.

– Vägverket presenterade som sin viktigaste åtgärd en kampanj fr att få bilisterna att köra mjukare! Tyvärr verkade det som om flera i utskottet gick på det resonemanget och exempelvis miljöpartisten gav sej in i en vidlyftig diskussion. Det är ju rent nya att en sådan kampanj skulle kunna kompensera den ökning av volymen med 3 procent som vi har just nu, än mindre pressa tillbaka utsläppen.

– En färsk EU-övergripande studie visar att vägtrafiken snarast försämrar sitt energiutnyttjande. Förbättringar av motorer och bränsle uppvägs mer än väl av att industrin och konsumenterna köper tillverkar större bilar, och att det reser allt färre personer i varje bil.

– Nu tänker regeringen dra sitt strå till stacken genom att subventionerna de svenska bilindustriernas forskning på området. Det är en tvivelaktig metod. Varje sund bransch bör betala sin egen forskning och utveckling. Erfarenheterna visar att statlig styrning inte ger särskilt goda resultat. Vad staten bör göra är att skapa ett regelsystem som branschen har att anpassa sej till.

– Den effektivaste åtgärden är att höja bensinpriset. Det tvingar fram den efterlysta forskningen.

Progressiva miljöchefer

Vi diskuterar lite kring detta med sommarlov. Karin konstaterar suckande att e-posten inte har gjort politikernas liv lättare. Det är enklare för folk att höra av sej. Det är visserligen meningen med vårt representativa styrelseskick att man ska höra av sej till sina valda ombud, men ibland kan det bli mycket. Och hon har mer än trafik och allmänna riksdagsfrågor att syssla med. Hon sitter också i vänsterpartiets programkommission som snart ska vara färdig med en större text.

Men det händer positiva ting. Snart ska hon tillsammans med övriga v-ledamöter i miljö- och trafikutskott träffa en grupp radikala hälsovårdschefer från södra Sverige. Bland dem finns en stor radikal potential. Och i dagarna får riksdagsgruppen en kvalificerad politisk sekreterare för trafikfrågor, Karin Nielsen som har ett förflutet i Lund.

Gr

Ge borgarna ett handtag!

Den borgerliga ledningen för Region Skåne har det inte lätt. Den kom till makten på ett program för att komma till rätta med sjukvårdens katastrofala ekonomiska underskott. Men pengarna har fortsatt att rinna, och måndags hade regionfullmäktige ett extra krismöte. Inför detta fick ledamöterna följande brev:

Bästaregionfullmäktigeledamot! Jag hoppas att du har haft en skön och avkopplande sommar, kanske rent av i vårt sommarfagra Skåne.

När vi nu inom kort åter samlas för en ny politisk termin skriver jag ett brev till dig i ett angeläget ärende, nämligen den ekonomiska situationen i regionen.

Därför skriver jag detta brev till dig som enskild ledamot av Regionfullmäktige i en ambition att söka Ditt personliga engagemang inför de problem vi alla står för. Jag hoppas att Du på Din kammare är villig att ägna en stund åt att fundera över vilka åtgärder som Du tycker skulle vara acceptabla för att uppnå ekonomisk balans.

Jag har under sommaren avhållit ett antal möten med samtliga gruppleddare för att just diskutera dessa frågor och ytterligare ett kommer att hållas fredagen innan regionfullmäktiges extra sammanträde den 16 augusti.

Jag hoppas nu även på Ditt engagemang i denna viktiga fråga.

Du är välkommen framföra Dina tankar och förslag till din gruppleddare, på fullmäktigemötet eller direkt till mig. Jag står alltid till förfogande.

Med vänlig hälsning

Carl Sonesson

Den moderate ordförandens personliga ton är omissskänlig i den något välhånta framställningen. Detta är inte ett läge när man har tid att ägna sej åt språkgranskning och andra finesser.

Och vi tror att engagemanget inför regionens allvarliga problem är något som delas inte bara av alla politiker över parti-gränserna utan av allarättsinnade skåningar, t.ex. VB-läsarna. Därför meddelar vi Sonessons mobiltelefonnummer. Har du ett spartips så tveka inte – ring 0705-153402!

Inte bara träd

Lund håller på att få en almstrid. Ni minns, eller minns inte, hur stockholmarna i den radikala skarven mellan 1960- och 1970-tal klättrade upp i en almdunge i Kungsträdgården och hindrade därmed genomförandet av ett kommunalt beslut att bygga en tunnelbanenedgång på just det stället. Objektivt sett var det en tvivelaktig aktion: det utpekade läget var det bästa för nedgången och det är viktigt att göra det bekvämt för kollektivresenärerna. Symboliskt hade den en enorm betydelse.

I Lund handlar det som bekant om ett antal träd i en förvildad trädgård som tekniska nämndens majoritet vill säga ner för att ge plats åt en gång- och cykeltunnel under den hårt biltrafikerade Fasanvägen. Förverkligandet är tills vidare uppskjutet eftersom det har väckt en mycket stark lokal opinion som oppositionspartierna mp, s och v inte har varit sena att utnyttja.

Kanske har något hunnit hända när detta nummer når läsarna. Men troligen inte, för oppositionen tycks vara stark även bland de borgerliga partiernas anhängare. Vi gissar att uppskovet förlängs och att man fixar en kompromiss. Hur kommer då den att se ut?

Vi vill börja med att påminna om en annan vägstrid i Lund, den om Västra ringen. Också då fanns det ett starkt motstånd från medborgare som inte ville offra bördig jord åt bilismen. Men så övertalade den socialdemokratiska landshövdingen sina partivänner i Lund att godkänna vägen. De lydde, och de motiverade sin omsvängning i första hand med att de ville skona de booende kring Fasanvägen som var plågade av buller och avgaser.

Det är enligt kommunens trafikräkning fler bilar på Fasanvägen nu än innan Västra Ringen byggdes!

Nu talar inte socialdemokraterna längre om att minska biltrafiken på vägen. Nu säger de i stället, att eftersom bilarna har blivit så många

måste de som går och cyklar på den korsande vägen ner i jorden för att inte riskera att bli överkörda. Därmed kan trafikljuset tas bort och bilarna blåsa på fritt. Fasanvägen blir attraktivare för bilisterna, trafikvolymen ökar.

Detta är vad en kompromiss lär gå ut på. Vi får en tunnel, en som inte kräver att så många träd fallts men en tunnel likafullt. Och det blir i så fall en tunnel med tillfarer i ett långa och trista betongschakt. Vi vet att många, i synnerhet kvinnor och pensionärer, är rädda för att ge sej ner i sådana passager efter mörkets inbrott. I stället kommer de att korsa bilvägen – men då finns det inte längre något trafikljus som skyddar dem! Vi har redan sett detta mönster vid Mobilia.

Trafiksäkerhet och omtanke om oskyddade trafikanter låter vackert, men i praktiken får de det i regel sämre när det byggs planskilda korsningar. Det blir omvägar och branta backar. Cykelpassagen av Dalbyvägens korsning med Autostradan eller den nya förbifarten söder om Stångby är avskräckande exempel.

Dessutom är det inte precis billigt med sådana tunnlar. Inte minst dräneringen är ofta kostsam och besvärlig.

Vänsterpartiet, genom t.ex. Ulf Nymark i Tekniska nämnden eller Mats Olsson i kommunstyrelsen, är tills vidare ensamma om att förordna en vettig lösning. Den lyder i all sin enkelhet: tvinga bilarna att köra så långsamt att de blir ofarliga. Det har under senare år utvecklats en rad olika metoder för detta: förträngningar, vägbulor, gupp, minirondeller. De är både effektiva och billiga. Och de har börjat användas, även i Lund fastän vi skam till sägandes inte har varit några pionjärer.

Vi har en process på gång med en 30-zon i centrala Lund och femhundra bilister som inte litat på sitt eget omdöme utan är villiga att låta hastigheten regleras per satellit. Det naturliga vore att driva på den processen, vidga zonen, göra det lite otrivsammare att köra i Lund. Men Margareta Kristensson, Lennart Prytz och andra socialdemokrater tänker tvärtom.

De är inte ensamma. De flesta som opponerar sej tycks spontant

Planskild korsning i Lundabygd: smalspårig järnväg över normalspårig. Hardeberga Stenbrott på 1910-talet.

EXTRAORDINARI CONCERT A CÀRREC DE LA BANDA Röda Kapellet (Capella Roja)

"Una de les més prestigioses formacions musicals sueques que és un dies a la nostra ciutat, realitzant el seu habitual sminari musical d'estiu, que el conformen 130 músics i cantants..."

Vår blygsamhet förbjuder oss att översätta, men så mycket kan sägas att i Katalonien blev Röda Kapellet uppskattat efter förtjänst. Berga innerstad var närmast tapetserad med den röda affisch med bland annat ovanstående text som kommunen låtit trycka.

Berga betyder just "berg" och namnet är ett minne från västgoternas tid på Pyreneiska halvön. Det är en trivsam stad i Eslövs storleksordning men långt vackrare belägen, just vid foten av bergen. Stadsvapnet innehåller uppochnedvända halvmånar till äminnelse av muslimernas besegrande på 700-talet.

Pau Puig i Scotoni, som en gång disputerade i Lund på den gramscienska avhandlingen *Att förstå revolutionen*, hade hjälpt oss att

tänka i samma banor: en tunnel är väl bra men den kan väl gå någon annanstans eller byggas på annat sätt så att träden sparas. Till och med miljöpartiet, som man hade väntat sej bättre av, verkar ha fastnat i detta tänkande.

OK, detta är lekmän som inte alltid har tid tänka igenom besvärliga problemkomplex. Men tjänstemännen i Tekniska förvaltningen vilkas jobb det är att hålla sej à jour med utvecklingen, hur kan de föreslå politikerna att förverkliga en 29 år gammal plan? Man trodde att det måste bli bättre när Ulf Nordqvist pensionerades som förvaltningschef, men efterträdaren är av allt att döma minst lika bilsynt.

Det handlar alltså inte bara om träd utan om sanning och konsekvens i trafikpolitiken. Det är trist att behöva konstatera att Lund håller på att ta ett steg tillbaka, inte bara på grund av vi fått borgerlig majoritet utan också för att socialdemokraterna följer det minsta motståndets lag och tror sej kunna lösa problemen med hjälp av betong. Vi ser just nu en parallell i regeringens plan att betala Saab & Volvo (GM & Ford) för att ta fram bränslesnålare bilar i stället för att tvinga fram den utvecklingen med lagens hjälp.

Fast just nu gäller det att stoppa motorsågarna. Vi hoppas att VB:s läsare finns på plats om det blir allvar. Träden är en pseudofråga jämfört med bilarna, men det är detta som gör politiken till en så skön konst: att den inte alltid är rationell.

hitta Berga och dess dynamiske borgmästare Farguell, kristdemokrat och Sverigevän.

Det är en stad som har fått sina tornar: kolgruvorna är tömda, textilfabrikerna med anor från 1700-talet nedlagda, regementet försvann med Francoregimen. Ändå är den dynamisk och full av byggkranar. Den kommunala musikskolan där vi övade var i toppklass. Likaså den av dominkanernunnor drivna grundskola där de flesta deltagarna för en billig penning fick sova i dormitoriet.

Berga kan verkligen rekommenderas den resmål eller rastställe. Hotell- och matpriser är betydligt lägre än i Barcelona och vid den övriga kusten, dit man ändå tar sej på ett par timmar om man så vill. Annars finns det förträffliga basängbad. Kranvattnet kommer från bergen och kan drickas utan risk. Turismen har inte hunnit påverka staden negativt. Möjligen kan den katalanska nationalismen kännas påträngande. Extremistiska grupper sprejar slagord på murar, och skyltar på spanska var sällsynta. Det är det egna språket som gäller.

Det som hade fått Röda Kapellet att med flyg, tåg, buss och bil ta sej till Katalonien var cobra, en folklig-traditionell blåsmusik av rätt speciellt slag med delvis mycket ålderdomlig karaktär – anföraren spelar enhandsflöjt med ena handen och slår på en liten trumma med den andra. Ljudbilden domineras av ett slags skalmejor av två storlekar. Detta kombineras dock med modernare bleckinstrument och cobraisterna är öppna för nya toner.

Vi fick lyssna på en av stadens båda cobraensemblar men också spela tillsammans med den, i konstfärdiga och underfundiga variationer på en känd svensk sommarpsalm. Men naturligtvis framförde vi även Dan Hylanders "Farväl till Katalonien" för de drygt femhundra åhörare som hade lockats av affischen (och högtalarbilen), och bänkat sej i amfiteatern för att lyssna på vår konsert.

Sommarlägret, som hölls i månadsskiftet juni-juli, arrangerades tillsammans med Kvarnby folkhögskola. Nästa års vänstermusikläger lär bli i Askersund. Det är en fascinerande Grönköpingsidyll som också den är värd ett besök.

Gr

Röda Kapellet

Lördag 21.8 kl. 10 avfärd med flygbåt till Köpenhamn för spel med Røde Horn. Söndag 22.8 kl. 18.45 Weill-övning inför Kultur-natten. Kom!

Sensommar, rötmanad

Man har ju inte sällan klichéartade föreställningar om andra människor, klichéer som inte alltid håller när man möter verkligheten. Men ibland får man uppleva den särskilda lycka och hugsvalelse som inträffar när alla ens fördomar visar sig stämma. Ta t.ex. det här: Hur skulle det låta när en VD för kärnkraftverket i Barsebäck ska göra ett kraftfullt inlägg i energidebat- ten?

Utan kärnkraft ingen golf!

Tänker han manne så här: Jag får knyta an till något populärt och då passar Masterturneringen, den var ju här vid Barsebäck, och så kan man ju ställa det i motsats till demonstranterna, utlänningar var de ju också. De gick till aktion medan vi, ja det är naturligt att säga vi, de förnuftiga och golfspelare, har varit med om bejublade och framgångsrika tävlingar. Då kan man börja så här:

"Första veckan var vi med vid tävlingarna på golfbanan i Barsebäck. De bejublade och framgångsrika tävlingarna står i stark kontrast mot de 50 utländska cyklisternas samtidiga aktion mot kärnkraftverket i Barsebäck. Jag vill gärna dela med mig av de tankar som dessa händelserika dagar har gett mig."

Sista meningen blev bra, lät lite som Kungen eller Regementschefen! Och så visar jag att trots att jag ständigt är upptagen med att jobba för det allmänna så har jag tankar och att jag är generös och delar med mig av dem. O, jag höll på att glömma att säga att golf är en riktig folksport.

"Golf har blivit en folksport med flera hundra tusen utövare i Sverige. Jag spelar själv och vet att det krävs mycket träning på golfbanan för att bli en bra golfare."

Ja, och nu har jag kopplat greppet: det finns missunnsamma människor som säger att vi i näringslivet är så mycket på golfbanan. Men, varför kan då vi golfspelare tillbringa så mycket tid på golfbanan? Jo, tack vare kärnkraften. Då skriver jag så här

"Att så många människor har ett fritidsintresse som kräver mycket tid är förmodligen bara möjligt i ett industriellt utvecklat välfärdsland – ett land som Sverige. Ett land som också har billig el, vilket bland annat beror på de svenska kärnkraftverken."

Ja, så är det och alla jag har pratat med håller med så det skriver jag också

"Många har besökt vårt tält på golftävlingen och de jag har talat med har alla velat utveckla kärnkraften i stället för att avveckla."

Ja, och så kan man ju köra det vanliga sen. Det stod i Sydsvenskan fredagen den 13 augusti.

Gösta Petersén 50

Det här är normalt inte platsen för födelsedagsuppvaktningar, men

ibland får man göra undantag. Det handlar om Gösta Petersén, körledaren, dragspelaren, musikanten, som under sommaren fyllt femtio. För mig finns ingen som i så hög grad som Gösta förkroppsligar Lunds aktiva och folkliga kulturmiljö. Det är en lång historia – ryktet gick tidigt på 70-talet om ett gäng musikstuderande med folkmusikstuk. Det var Gösta och Bosse N och så den där häftiga tjejen – vad hette hon – och bandet hette Sten Gusten. Första gången jag hörde dem var på en vpk-fest i Folkets Park. Det har de missat, alla historikerna som beskriver vänsterns ogärningar, hur vi utöver foxtrottarna och schottisen också kastade oss ut i någon sorts egendomlig danslek, var det Björndansen?

Göstas främsta skapelse är väl dock Midnattskören, som han startade för så där tjugo år sedan och sedan dess lett med fast, ibland mycket fast, hand. Också den är typisk för en epoks stämningar och sätt att handla: vill man ha en kör så startar man en och sedan driver man den efter eget huvud, det finns inga fasta regler. Så blir det också något extra. Ibland verkar Midnattskören inte så mycket vara en kör som ett sätt att leva.

För oss som har sett och hört Midnattskören genom åren har den därmed en särskild glans. Den är bärare av en förhoppning om ett gott vardagsliv med arbete och lust, glädje och allvar och vittnar om att det finns ett antal människor som försökt leva det livet i ett bostadsområde vid namn Djingis Khan i Lund, Sverige. Våra illusioner om den totala harmonin i detta goda liv faller ibland, men det är en vacker dröm och Gösta Petersén och Midnattskören är viktiga delar av den. På vägnar av Veckobladets läsare vill jag önska honom och Midnattskören en lång och livlig fortsättning.

Ett återbesök

Det känns lite högtidligt att återvända till stridsledningscentralen: det är ju här som segern har grundlagts. Men stämningen är nu lättas, nästan uppsluppen. Wing Commander Olzen tar emot med med en cigarr (Partagas) i munnen, slipsknuten är lossad och skärm-mössan sitter käckt i nacken så här efter den framgångsrika kampanjen. Några kvarglömda champagnekorkar på luftlägesbordet låter ana att allt nu inte längre är sammanbitet allvar. Kampen är över: USA, England, Tyskland, Frankrike m.fl. vann ju över jugarna.

– Hur upplever du segern, blir vår första fråga.

– Trött men lycklig! Det var hårda veckor för mig och mina medarbetare, men vi klarade det.

– Vad har varit svårast?

– Det var förstå krypskyttet på hemmafronten, när folk i de egna

leden vacklade eller visade falskt medlidande. Bildt t.ex. visade sig ju inte vara av det rätta virket. En blöt typ, faktiskt. Se på Anna Lind, där har vi en blivande jämlady! Men den fria världens ledare har i stort bestått provet och visat sin handlingskraft. Särskilt bör man framhålla Tony Blairs behjärtade insatser. En riktig Kristi stridsman får man säga!

– Och nästan inga förluster?

– En prenumerant i Eslöv har sagt upp sig, och så var det en av unglottorna här som stukade tummen i nåt litet engagemang häromkvällen. Men sånt får man räkna med. A man's got to do what a man's got to do!

På skärmarna ligger nu bara ett halvt dussin luftföretag, utan tvivel snabba kirurgiska ingrepp, men det är borta i Irak och bomblistan för natten är inte lång.

– Nej, nu bombar vi mera för principens och övningens skull. Alla kom ju inte till så bra tidigare och de vill ju inte komma hem utan att ha tömt magasinen.

Där är vår tid ute, men när vi lämnar kommandobunkern slår det oss att det är nog inte sista gången det skrivs historia här. EU:s nya fredsframtvingande uppgifter kommer säkert att kräva nya kampanjer. Det är då vi kommer att behöva män som Wing Commander Olzen och som om han anade vår tanke ropar han efter oss "Kom ihåg: Peace is our profession!"

Lucifer

VB:s sommartävling

handlade som ni kanske minns om litterära tågskildringar i Lunda- miljö. Rätta lösningen är:

1. Fritiof Nilsson Piraten
2. Paul Lindblom
3. Öjevind Lång
4. August Strindberg
5. Anders Österling
6. Gunnel Beckman
7. Fredrik Ekelund
8. Gustaf Hellström
9. K. Arne Blom
10. Artur Möller
11. Sven-Olof Lorentzen
12. Majken E. Johansson
13. Ingvar Dahlström
14. Ola Hansson
15. Nils Kellgren
16. Sven-Christer Swahn
17. Max Lundgren
18. Victoria Benedictsson
19. Otto Wilhelm
20. Arne H. Lindgren
21. Göran Printz-Påhlson

Segraren (som har två Öresund Runt-biljetter att vänta) hade 13 rätt, vilket inte är något helt tillfredsställande resultat, men som en deltagare påpekade: "Det var ett djävulskt trick att utlysa en pristävling av denna karaktär när stadsbiblioteket är stängt."

**Betald
annonsplats
(annonsen
kommer
nästa vecka)**

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

En torpederad kompromiss

Under sommaren gjordes ett sista försök från oppositionen att nå en kompromiss om Lunds framtida kommunala organisation. Samtal mellan majoritet och opposition kom sent omsider till stånd, och förra veckan ägnades åt regelrätta förhandlingar inom kommunstyrelsens politiska styrgrupp. Utgångspunkten var att Lunds kommun skulle slippa vändan av en total omorganisation varje gång majoritetsförhållandet skiftade mellan dem som ville ha en decentraliserad och en centraliserad nämndsorganisation.

Ge och ta

De fyra decentralistiska partierna (s, v, mp och c) presenterade idéer som byggde på att acceptera centrala nämnder för skola, barnomsorg och äldreomsorg. Dessa skulle syssla med kommunövergripande frågor, program, kvalitet och utveckling. I utbyte mot detta skulle de centralistiska partierna (m, fp, kd och kps) acceptera lokala politiskt tillsatta områdesstyrelser. Dessa skulle vara åtta till tio stycken till antalet, och ha ansvar för den kommunala verksamhetens utförande inom sina respektive områden.

På tisdagen i förra veckan presenterade de centralistiska partipresidenterna ett förslag som innehöll områdesstyrelser enligt ovan, men bara för skola och förskola. En uppgörelse tycktes dock vara inom räckhåll. På ett gemensamt möte på tisdagskvällen mellan representanter för de decentralistiska partierna var det tydligt att dessa var beredda att gå vidare med förslaget, detta trots att det upplevdes som urvattnat och att det nog kunde kritiseras som dubbelorganisation.

Till ruta ett

De återupptagna förhandlingarna på fredagsmorgonen inleddes med att de centralistiska partierna drog tillbaka sitt eget förslag. De återgick till det ursprungliga konceptet, som blivit så genomkritiserat i remissomgången, med en vård- och omsorgsnämnd och tre barn- och ungdomsnämnder. Dessutom föreslogs i vaga ordalag inrättandet av någon sorts politiska råd direkt under fullmäktige. Dessa skulle på något sätt vara kopplade till informationskontor knutna till en del av stadsbiblioteken. Huruvida dessa råd skulle ha

initiativrätt och mandat att bereda lokala frågor, eller om de ens skulle täcka hela kommunen gick inte att få några svar på.

För de partier som ansträngt sig att nå fram till någon sorts kompromiss återstod inget annat än att konstatera att majoritetspartierna inte önskade någon sådan. Var hela veckans övningar då bara ett spel för galleriet? Troligen inte. De moderata och folktoppartistiska representanterna i styrgruppen, liksom studentpartiet, har uppenbarligen förstått nödvändigheten av en sådan kompromiss, men mer hårdföra nyliberala krafter, speciellt kanske inom Moderata Samlingspartiet och Kristdemokraterna, har i sista stund torpederat en uppgörelse.

Konsekvensen av detta blir att Lund nu påtvingas en illa genomtänkt organisation som är dåligt förankrad, såväl bland medborgare som anställda. Eftersom förändringen genomförs enbart i syfte att avskaffa något (KDN) saknas idéer om vad som egentligen skall införas.

En annan konsekvens är en fortsatt katt- och rättalek med den kommunala organisationen. De anställda utgör insatsen, då de tvingas in i en ny omfattande omorganisation innan den förra ens har hunnit sätta sig.

Slutligen höjs nu åter röster höjts för en kommunindelning. Centerpartiet föreslog konkret att förutsättningarna för att avskaffa Lunds östra kommundelar i en eller flera självständiga kommuner skulle utredas. Varför inte? Kan man inte nå lokal demokrati på annat sätt så ...

Mats Olsson

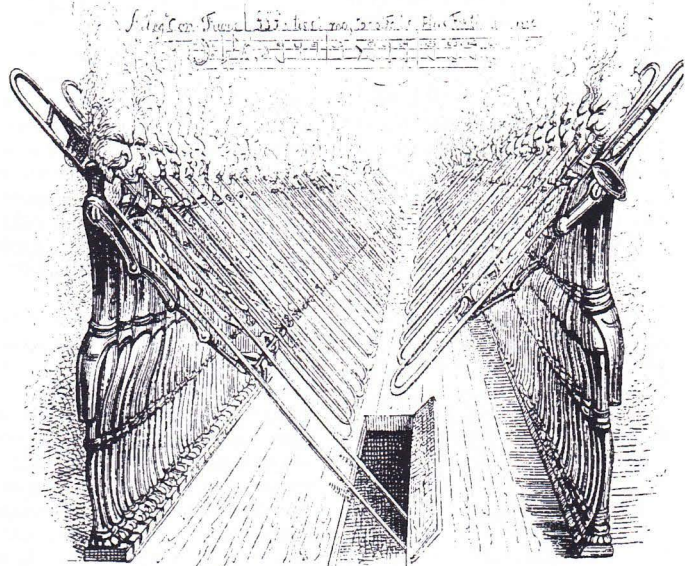
Skånetafrikens

nya tidtabell innehåller en innovation: i tåglistorna blandas SJ-tåg och länståg. Men VB var (som vanligt) först: redan 1983 tryckte vi en sådan tabell.

Ett hjärtligt tack till alla som i tanke, ord och gärning stöttat och hjälpt oss under LENNART JOHANSSONS svåra sjukdom och sedan hedrat hans minne.

LENA
HANS och KATARINA

Proggen kommer tillbaka

Den progressiva musikrörelsen ansåg att alla kunde lära sig spela, t.ex. trombon.

Det var inte precis Malmös allra yngsta som bildade publik på Gustav Adolfs torg i måndags kväll när Blå Tåget spelade. Nej, medelåldern låg nog kring 40 och vi var lugna av oss, stormade inte scenen utan log igenkännande och gungade med i klassikerna.

Klassisk besättning

Det var en tämligen komplett uppsättning av det gamla bandet som framträdde: Leif Nylén på trummor, Kjell Westling på sopransax, Urban Nyman på elbas, Torkel Rasmusson falsettsång och Tore Berger sång i lite lugnare lägen. Killen på keyboard är jag dock inte säker på. Det lät bra, de hade repat och hade en avspänd framtoning på scenen: fan, alla kan väl spela musik. Men visst måste man erkänna: inte heller detta proggäng hade med någon progressiv eller nyskapande musik.

Nu är det ju så för en del av oss att det viktiga med musiken är inte musiken utan vad den överför genom sitt sammanhang och sin text och sin, jo så klart, musik och då kan också svensktoppsmusik vara värdefull. Då kan den gamla fyrkantiga "Glassfabriken" vara lite häftigt att höra igen (det är den där de rimmar "glasspamp" med "klasskamp"). Och ur nya skivan "Moderna material" nya låten "Gamla miss Ellen, den svenska ex-modellen" som dessvärre kom in i bidragskarusellen och nu på kvällen stryker utanför inneställen, brådad som hon är av den nya miss

Helen. Så kan det gå med ett gammalt folkhem.

Uppdaterad Östersjövals

Jag hade lite svårare för de nya låtar som direkt exploaterar 60-talsnostalgin som "Allt var liksom i rörelse" (med rim på "för-förelse"). Bäst var "Östersjövalsen", med ny och uppdaterad text, men där var ju Röda Kepellet före med en egen version i valrörelsen 98.

Det slutade med den vackra "Det var en sådan dag" och allra sist "Den ena handen vet vad den andra gör" eller "Staten och kapitalet" som den brukar kallas och se där var det några sexton-åringar med punkfrisyrer som dansade framför scenen med knutna nävar. Det finns hopp, allt är inte nostagi och tillbakablickar.

Sten H.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Sten Henriksson och Gunnar Sandin.
Nästa redaktör: Marianne Sonnbly.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Marianne Sonnbly 046-13 19 75
Sten Henriksson 046-14 44 57
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.